

کیوسک

اسقاط بیش از ۳ هزار مینی‌بوس در ۳ ماه سال

فرهیختگان| مینی‌بوس‌های تهران هر سال ۸۴۰ تن گاز آلاینده تولید می‌کنند. حدود هزار مینی‌بوس فرسوده که ۱۷ سال از عمر فرسودگی آنها می‌گذرد، همچنان یکی از معضل‌های تهران هستند، اما این مینی‌بوس‌ها و این آلودگی‌ها فقط برای تهران نیستند.

سال‌ها پس از آنکه رئیس وقت سازمان محیط‌زیست از طرح‌هایی برای جمع‌آوری مینی‌بوس‌های فرسوده از سطح شهر خبر داد، می‌گذرد و از آن سال که این طرح‌ها اجرایی نشد، هر سال، ۸۴۰ تن گازهای آلاینده تنها در سطح شهر تهران ازسوی این مینی‌بوس‌ها تولید شده است. حالا رئیس ستاد مدیریت حمل و نقل و سوخت کشور از اسقاط سه هزار و ۳۲۶ دستگاه مینی‌بوس فرسوده در سه ماهه نخست امسال خبر داده و گفته است: «با توجه به مصوبه معادل‌سازی گواهی‌های اسقاط، سرعت نوسازی این ناوگان افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است».

علیرضا فیض‌بخش افزود: «مجموع مینی‌بوس‌های فرسوده اسقاط شده طرف ۱۲سال گذشته، نزدیک به پنج هزار دستگاه مینی‌بوس درون‌شهری و برون‌شهری در کشور بود که در حال حاضر با تدابیر دولت و تصویب نامه معادل‌سازی، پیش‌بینی می‌شود تا پایان امسال بیش از شش هزار دستگاه مینی‌بوس یعنی بیش از مجموع تمام سال‌های قبل مینی‌بوس فرسوده از رده خارج شود. در حال حاضر گواهی اسقاط برای هر دستگاه مینی‌بوس معادل چهار خودروی سواری است.»

وی ادامه داد: «گواهی اسقاط هر خودروی سواری حدود سه میلیون و ۵۰۰ تومان است. به این ترتیب هر دستگاه مینی‌بوس معادل حدود ۱۲ تا ۱۴ میلیون تومان ارزش گواهی اسقاط دارد و طرح معادل‌سازی گواهی اسقاط کلیه خودروها گام مثبتی در خروج خودروهای سنگین خواهد داشت.



اهام کاظمی

E.kazemi@fdn.ir

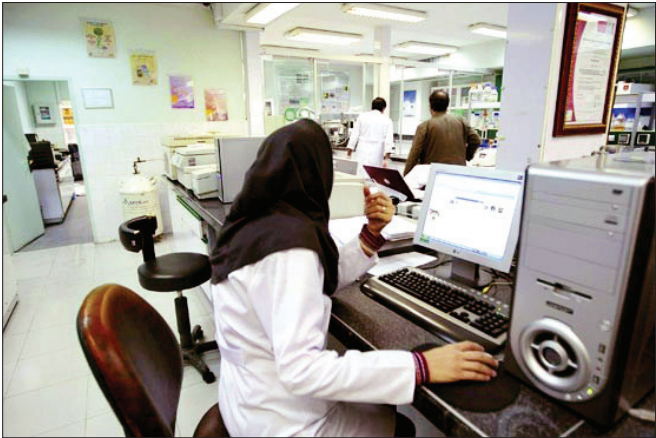
با روی کار آمدن دولت یازدهم، موضوع اشتغال زنان مورد توجه جدی معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری قرار گرفت؛ به‌طوری که در جلسه‌ای که در شورای اشتغال تشکیل شد، تدوین بسته سیاسی – اجرایی اشتغال مورد توجه قرار گرفته و موضوع اشتغال پایدار زنان به معاونت زنان و امور خانواده ریاست‌جمهوری سپرده شد. این معاونت نیز معتقد است در این سال‌ها تمام تلاش خود را برای اشتغال زنان به‌ویژه زنان سرپرست خانوار انجام داده و برای بازدهی بیشتر باید سایر نهادها نیز به کمک این معاونت بیایند. با این حال برخی فعالان حوزه زنان معتقدند، دولت برای افزایش اشتغال زنان برنامه‌ای ندارد. تازه‌ترین اظهارنظر مربوط به فیروزه صابر، رئیس بنیاد توسعه اشتغال زنان است. به گفته صابر، دولت نتنها برنامه‌ای برای افزایش اشتغال ندارد، بلکه عزمی نیز در نهادهای دولتی دیده نمی‌شود، و با همایش و نمایش مشکلات اشتغال زنان حل نمی‌شود. به گفته او، «زنان زمانی که صاحب شغل و درآمدی نباشند در سیکل فقر قرار گرفته و آسیب‌های اجتماعی گریبانگیر آنان می‌شود و دولت موظف به برنامه‌ریزی در این حوزه است.»

وحیده نگین، مشاور وزیر رفاه در امور بانوان، در گفت‌وگو با فرهیختگان می‌گوید: «ضروری است که همه ما برای اظهارنظر در هر حوزه‌ای، از آمارهای مستند و معتبر استفاده کنیم. بدون‌شک آمار پایه برنامه‌ریزی است. در حوزه زنان نیز وضعیت به این صورت است، اگر به دنبال اظهارنظر در این حوزه هستیم باید به آمار تاییدشده که از مبادی مناسب و مشخص و توسط نهادها، سازمان‌ها و مراکز تخصصی مانند مرکز آمار ایران تهیه شده باشند، استناد کنیم.»

براساس نتایج طرح آمارگیری از نیروی کار در پاییز ۱۳۹۳، نرخ بیکاری کشور ۱۰/۵ درصد اعلام شده است؛ این درحالی است که در همین زمان نرخ بیکاری زنان بیش از ۲۰ درصد و بیش از دو برابر نرخ بیکاری مردان عنوان شده است. به اعتقاد نگین، شاید مهم‌تر از همه اینها، «نرخ مشارکت اقتصادی» باشد که ارتباط تعیین‌کننده‌ای با نرخ بیکاری دارد،

نرخ بیکاری همچنان ۲ برابر مردان است

امید زنان به رفع تحریم‌ها



به این صورت که هرچه نرخ مشارکت اقتصادی افزایش یابد، نرخ بیکاری کاهش می‌یابد.

از آنجا که نرخ مشارکت اقتصادی نشان می‌دهد چند درصد از جمعیت در سن کار، شاغلند، طبق آمارها فقر قرار گیرفته و آسیب‌های اجتماعی گریبانگیر آنان می‌شود و دولت موظف به برنامه‌ریزی در این حوزه است. ساله و بالاتر، در کل کشور ۳۷/۳ درصد بوده است. این شاخص بین مردان ۶۲/۹ درصد و در بین زنان ۱۱/۸ درصد محاسبه شده است. در صورتی که جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر، جمعیت در سن کار فرض شود، نرخ مشارکت اقتصادی کشور افزایش می‌یابد و به بیش از ۴۰درصد می‌رسد. طبیعتا نرخ مشارکت اقتصادی زنان نیز افزایش می‌یابد و به حدود ۱۳درصد می‌رسد.

مشاور امور زنان وزیر رفاه در این باره می‌گوید: «مقایسه نرخ مشارکت اقتصادی در گروه‌های سنی نشان می‌دهد که بیشترین نرخ مشارکت اقتصادی در پاییز ۹۳، مربوط به گروه سنی ۳۰ تا ۳۴ ساله به میزان بیش از ۵۶درصد بوده است. ضمن اینکه بیشترین نرخ مشارکت اقتصادی بین زنان در گروه سنی ۲۵ تا ۲۹ ساله به میزان بیش از ۲۰ درصد اعلام شده است. بالاترین نرخ مشارکت اقتصادی مردان نیز در گروه سنی ۲۵ تا ۲۹ به میزان بیش از ۹۴

افزایش نرخ مشارکت اقتصادی را نمی‌توان در حوزه وظایف و اختیارات یک وزارتخانه یا نهاد دانست و افزایش این نرخ نیازمند مشارکت همه سازمان‌ها و نهادهاست

”

اگرچه موضوع اشتغال زنان همواره موضوع بحث محافل مختلف بوده است و اظهارنظرها و راهکارهای مختلفی در این باره منتشر می‌شود، با این حال هنوز راه‌حل جدی در این حوزه اجرایی نشده است. نگین در پاسخ به این سوال که برای حل مشکل اشتغال زنان چه باید کرد، می‌گوید: «باید زمینه مشارکت اقتصادی زنان را بیش از پیش فراهم کنیم. طبیعتا هرچه نرخ مشارکت اقتصادی زنان افزایش یابد، به تبع آن نرخ بیکاری کاهش می‌یابد. خوشبختانه در دولت تدبیر و امید نرخ مشارکت اقتصادی نرخ مشارکت اقتصادی در پاییز داشته است. ما بسیار امیدواریم که این روند در سال جاری نیز تداوم یابد.» البته به اعتقاد نگین، افزایش نرخ مشارکت اقتصادی را نمی‌توان در حوزه وظایف و اختیارات یک وزارتخانه یا نهاد دانست و افزایش این نرخ نیازمند مشارکت همه سازمان‌ها و نهادهاست.

مشارکت اقتصادی و اجتماعی زنان در اولویت

#

فرهیختگان| معاون بررسی‌های راهبردی معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری درباره اولویت‌های حوزه زنان در دوران پساتحریم گفت: «مشارکت اقتصادی و اجتماعی زنان باید در اولویت قرار گیرد.» سوسن باستانی گفت: «با دستیابی به توافق در مذاکرات هسته‌ای و لغو تحریم‌ها بسیار مهم است که برنامه‌ریزی دقیقی در حوزه زنان داشته باشیم. ما بحث اشتغال زنان سرپرست خانوار و دختران فارغ‌التحصیل دانشگاهی را داریم.» او به ایلا گفت: «در صورت بهبود وضعیت اقتصادی در تدوین بودجه ۱۳۹۵ تلاش می‌شود اعتبار مورد نیاز برای برنامه‌ها و طرح‌های معاونت مانند بیمه زنان خانه‌دار که به دلیل بار مالی اجرایی نشده‌اند، تأمین شود.»

مشاور وزیر رفاه در تشریح این مشارکت می‌گوید: «بخشی از فرآیند افزایش نرخ مشارکت اقتصادی نیازمند قانونگذاری است که در حوزه اختیارات مجلس است. از سوی دیگر قوه قضائیه نیز نقش موثری در بهبود فضای کسب‌وکار دارد. طبیعتا وقتی قانونگذار به خوبی قانونگذاری کند و فضای کسب‌وکار بهبود یابد، قوه مجریه نیز بهتر می‌تواند برنامه‌های خود را در جهت افزایش اشتغال زنان اجرایی کند.» نگین نتیجه گرفتن مذاکرات و امضای توافق را به فال نیک گرفت و گفت: «امیدوارم حالا که توافق هسته‌ای حاصل شده و به تبع آن تحریم‌های بین‌المللی به‌تدریج رفع می‌شوند، سال جاری سال بسیار خوبی برای کشور در حوزه‌های مختلف ازجمله حوزه اشتغال باشد.»

به گفته نگین، چند روز پیش محمد محمدی مدیرکل تعزیرات حکومتی استان تهران گفت: «پارسال به مدرسه‌ای رفتم که حدود یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان اضافه دریافتی داشت. مدرسه دیگری نیز یک میلیارد تومان اضافه دریافتی داشت.» اینکه تعزیرات حق ورود به مدرسه را دارد یا خیر بحثی حقوقی است که هم‌اکنون میان آموزش و پرورش و تعزیرات محل اختلاف است اما بحث اصلی، بحث نظارتی است که باید بر عملکرد این مدرسه‌ها، انجام پذیرد. البته همان‌گونه که گفته شد این دریافت‌های اضافی، به این یکی دو سال اخیر برمی‌گردد و پیشینه‌ای دیرینه دارد. حسن روحانی پیش از انتخابات یازدهم ریاست‌جمهوری، در یکی از گفت‌وگوهای انتخاباتی خود درباره عدالت آموزشی و اسولی شدن مدرسه‌ها گفت: «عدالت در آموزش هم رعایت نشد است. نمی‌شود عده‌ای به مدارس دولتی بروند که در سال گذشته دیدیم به خاطر آتش گرفتن بخاری‌های غیراستانداردش چه بلایی سر عزیزان مردم آمد، و عده‌ای به مدارس بروند که شهریه هر سال تحصیلی‌اش بیش از بیست میلیون تومان است و در آن امکانات خاص به دانش‌آموز ارائه می‌شود. آموزش و

پرورش طبقاتی شده است و من واقعا می‌ترسم از روزی که بهترین دانشگاه‌ها فقط مال فرزندان طبقات بالایی باشد که پول دارند تا آموزش خصوصی را بخرند.» مدرسه‌های پولی اما به چند روش به آموزش و پرورش سود می‌رسانند: یک بخشی از دانش‌آموزان را به خود جذب می‌کنند و از بار مالی و کاری آموزش و پرورش می‌کاهند. نکته دوم اینکه این مدرسه‌ها نقش پیشرو و پیشگام دریافت شهریه را برای مدرسه‌های دولتی بازی می‌کنند. هنگامی که در منطقه‌ای، یک دبیرستان پولی برای سال دوم دبیرستان، ۱۳ میلیون شهریه دریافت می‌کند مدرسه هیات انبایی همان منطقه، آسان‌تر می‌تواند ۷۰۰-۶۰۰ هزار تومان شهریه دریافت کند. و کارکرد سوم این مدرسه‌ها این است که برخی از مدیران گذشته و کنونی آموزش و پرورش امکان می‌یابند از امتیاز برخوردار بودن این مدرسه‌ها بهره‌مند شوند.

اما یک نکته مهم دیگر این است که برخی از مدیران کنونی آموزش و پرورش، راه و روش بهسازی آموزش و پرورش را خصوصی‌سازی هر چه بیشتر آن می‌دانند. هیچ گمانی نیست که اگر در وضعیت اقتصادی کشور و آموزش و پرورش، گشایشی صورت گیرد آنچه در دستور کار آموزش و پرورش می‌نشیند گسترش و رونق بیش از پیش این مدرسه‌هاست. بگذریم از اینکه برخی تجربه‌های جهانی این روش را در بسیاری از موارد موفق نمی‌دانند. اما همین موضوع احتمال گسترش بیشتر این مدرسه‌ها در آینده، ضرورت نظارت دقیق‌تر بر آنها را یادآوری می‌کند.

به کلیه مالکین و صاحبان حقوقی

شهرداری قزوین در نظر دارد در اجرای لایحه قانونی نحوه خرید و

تملك اراضی و ابنیه و املاک برای اجرای برنامه های عمومی ، عمرانی

و نظامی دولت مصوب سال ۱۳۸۵ و ماده واحده قانون نحوه تقویم اراضی و ابنیه و

املاک مورد نیاز شهرداری ها مصوب سال ۱۳۷۰ نسبت به تملك قسمتی از پلاکهای

ثبتی ۲۶۱/۲۵۸ فرعی و ۲۶۱/۲۵۹ فرعی و ۲۶۱/۳۲۶ فرعی همگی از ۳۶ اصلی بخش

۵ قزوین به نشانی قطعات کلی ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ ملاصدرا مطابق کروکی ذیل واقع در

طرح بلوار شرق ملاصدرا اقدام نماید لذا از کلیه مالکین و صاحبان حقوقی اعم از

اشخاص حقوقی و حقیقی و دارندگان سند رسمی که ملک ایشان در مسیر تملك

شهرداری قرار می گیرد تقاضا می شود با در دست داشتن اسناد و مدارک مالکیت ظرف

مدت یک ماه جهت معرفی کارشناس منتخب خود و تعیین کارشناس مرضی الطرفین

با هماهنگی شهرداری به

اداره حقوقی شهرداری

منطقه سه واقع در بلوار

دانشگاه امام خمینی (ره)

مراجعه نمایند .

مبنای مهلت فوق روز نشر

آگهی است .

روابط عمومی منطقه

۳ شهرداری قزوین



یادداشت

ضرورت نظارت بر مدرسه‌های پولی

با گسترش مدرسه‌های پولی، بحث نظارت بر آنها نیز از اهمیت بیشتری برخوردار شده است. هم‌اکنون در برخی از منطقه‌های شهر تهران، بیش از ۷۰ درصد از دبستان‌ها و دبیرستان‌ها پولی هستند. در این منطقه‌ها، نام‌نویسی در این مدرسه‌ها، از حالت اختیاری بیرون آمده و نوعی اجبار به خود گرفته است. یعنی هستند کسانی که دوست دارند فرزند خود را در مدرسه‌های دولتی عادی نام‌نویسی کنند اما به دلیل در دسترس نبودن این مدرسه‌ها، ناگزیر باید فرزندان را به مدرسه‌های پولی بفرستند. البته چه نام‌نویسی آزاد و در دسترس باشد و چه اجباری باشد بحث نظارت بر این مدرسه‌ها، پابرجاست. ولی متأسفانه از سال‌های گذشته، نظارتی که باید بر عملکرد این مدرسه‌ها باشد تا بیشتر از شهریه‌های مصوب آموزش و پرورش دریافت نکنند، صورت نگرفته و همچنان نمی‌گیرد. چند روز پیش محمد محمدی مدیرکل تعزیرات حکومتی استان



مهدی بهلولی

آموزگار و کنشگر صنفی

تهران گفت: «پارسال به مدرسه‌ای رفتم که حدود یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان اضافه دریافتی داشت. مدرسه دیگری نیز یک میلیارد تومان اضافه دریافتی داشت.» اینکه تعزیرات حق ورود به مدرسه را دارد یا خیر بحثی حقوقی است که هم‌اکنون میان آموزش و پرورش و تعزیرات محل اختلاف است اما بحث اصلی، بحث نظارتی است که باید بر عملکرد این مدرسه‌ها، انجام پذیرد. البته همان‌گونه که گفته شد این دریافت‌های اضافی، به این یکی دو سال اخیر برمی‌گردد و پیشینه‌ای دیرینه دارد. حسن روحانی پیش از انتخابات یازدهم ریاست‌جمهوری، در یکی از گفت‌وگوهای انتخاباتی خود درباره عدالت آموزشی و نظارتی شدن مدرسه‌ها گفت: «عدالت در آموزش هم رعایت نشد است. نمی‌شود عده‌ای به مدارس دولتی بروند که در سال گذشته دیدیم به خاطر آتش گرفتن بخاری‌های غیراستانداردش چه بلایی سر عزیزان مردم آمد، و عده‌ای به مدارس بروند که شهریه هر سال تحصیلی‌اش بیش از بیست میلیون تومان است و در آن امکانات خاص به دانش‌آموز ارائه می‌شود. آموزش و

پرورش طبقاتی شده است و من واقعا می‌ترسم از روزی که بهترین دانشگاه‌ها فقط مال فرزندان طبقات بالایی باشد که پول دارند تا آموزش خصوصی را بخرند.» مدرسه‌های پولی اما به چند روش به آموزش و پرورش سود می‌رسانند: یک بخشی از دانش‌آموزان را به خود جذب می‌کنند و از بار مالی و کاری آموزش و پرورش می‌کاهند. نکته دوم اینکه این مدرسه‌ها نقش پیشرو و پیشگام دریافت شهریه را برای مدرسه‌های دولتی بازی می‌کنند. هنگامی که در منطقه‌ای، یک دبیرستان پولی برای سال دوم دبیرستان، ۱۳ میلیون شهریه دریافت می‌کند مدرسه هیات انبایی همان منطقه، آسان‌تر می‌تواند ۷۰۰-۶۰۰ هزار تومان شهریه دریافت کند. و کارکرد سوم این مدرسه‌ها این است که برخی از مدیران گذشته و کنونی آموزش و پرورش امکان می‌یابند از امتیاز برخوردار بودن این مدرسه‌ها بهره‌مند شوند.

اما یک نکته مهم دیگر این است که برخی از مدیران کنونی آموزش و پرورش، راه و روش بهسازی آموزش و پرورش را خصوصی‌سازی هر چه بیشتر آن می‌دانند. هیچ گمانی نیست که اگر در وضعیت اقتصادی کشور و آموزش و پرورش، گشایشی صورت گیرد آنچه در دستور کار آموزش و پرورش می‌نشیند گسترش و رونق بیش از پیش این مدرسه‌هاست. بگذریم از اینکه برخی تجربه‌های جهانی این روش را در بسیاری از موارد موفق نمی‌دانند. اما همین موضوع احتمال گسترش بیشتر این مدرسه‌ها در آینده، ضرورت نظارت دقیق‌تر بر آنها را یادآوری می‌کند.



شهرداری قزوین

